

Polismyndigheten

Redovisning av uppdrag om ökad lokal närvaro, förbättrade utredningsresultat och ökad effektivitet - vidare åtgärder

Beslut avseende ökad lokal närvaro, förbättrade utredningsresultat och ökad effektivitet

Regeringen har gett Polismyndigheten i uppdrag att

- förstärka arbetet med en lokalt synlig och trygghetsskapande polis och en god service till medborgarna,
- förbättra resultaten i utredningsverksamheten så att fler brott kan klaras upp och
- säkerställa en effektiv styrning och ledning samt användning och uppföljning av polisens växande resurser.

Den 11 april 2024 beslutade rikspolischefen om uppdrag till medlemmar i den nationella strategiska ledningsgruppen kopplat till ovan nämna områden.

Uppdragen har, med undantag av ett par deluppdrag, redovisats.

I detta beslut redogörs för den fortsatta inriktningen i arbetet med anledning av uppdragen. Genom beslutet tilldelas chefer ansvar i vissa frågor. Frågorna som ska hanteras är ofta komplexa och får påverkan på stora delar av myndigheten. Det är därför nödvändigt med en bred samverkan mellan företrädare för olika verksamhetsgrenar under det fortsatta arbetet. Även arbetstagarorganisationerna ska involveras i arbetet.

Den som tilldelas ansvar om uppdrag att genomföra förändringar ska upprätta en övergripande tidsplan för det arbete som ska bedrivas och hålla förvaltningschefen informerad om planen. Uppgifter om att inrikta verksamheten samt att leda och styra över tid omfattas inte.

De arbetsgrupper som ansvarat för respektive område ska bestå och i det fortsatta arbetet ge råd till verksamheten och följa utvecklingen. Arbetsgrupperna ska även övergripande redogöra för utvecklingen av arbetet i NSLG.

Ökad lokal närvaro

Beslut

Polismyndigheten beslutar att

- under de kommande åren ska hela polistillväxten ske lokalt och huvudsakligen i yttre uniformerad tjänst.

Ansvarig: Regionpolischeferna

- av alla samtal till PKC mellan klockan 07.00–20.00 ska minst 85 procent besvaras inom tio minuter.

Ansvarig: Regionpolischeferna

- it-utvecklingsåtgärder ska vidtas i syfte att förbättra svarstiderna och effektiviteten vid PKC.

Ansvarig: Chefen it-avdelningen

- regionala trygghetsmätningar ska genomföras årligen med början 2024.

Ansvarig för genomförande: Regionpolischeferna

Ansvarig för systematik och uppföljning av analys: Chefen NOA

- NOA ska, i samarbete med polisregion Stockholm, utveckla indikatorer för att följa arbetet med den lokala närvaron.

Ansvarig: Chefen NOA

- effekten av den ökade lokala närvaron ska analyseras av NOA.

Ansvarig: Chefen NOA

- uppföljningen av antalet poliser i yttre uniformerad tjänst och av svarstiderna vid PKC ska ingå i Polismyndighetens nationella uppföljning.

Ansvarig: Chefen ekonomiavdelningen

- de åtgärder som vidtas för att öka den lokala närvaron och utvecklingen ska löpande följas upp på regionpolischefsmöten.

Ansvarig: Förvaltningschefen

Bakgrund och skäl

En arbetsgrupp bestående av Ulf Johansson, Susanne Hagström Rosenqvist, Mattias Andersson och Ari Stenman fick den 11 april 2024 i uppdrag att föreslå åtgärder för att förstärka arbetet med en lokalt synlig och trygghetsskapande polis och en god service till medborgarna.

Uppdraget har bestått av tre deluppdrag och slutredovisades den 1 oktober 2024.

En lokalt närvarande polis har varit föremål för diskussioner i flera omgångar historiskt och efterfrågats av medborgarna och samhället i stort.

Effektiv polisverksamhet, med en hög trygghet och säkerhet i samhället som följd, nås i stor utsträckning genom lokalt närvarande poliser. I polisens huvuduppdrag ingår att förebygga, förhindra, upptäcka, ingripa och utreda kriminalitet. Polisen har även i uppdrag att upprätthålla allmän ordning och säkerhet, och ge gott stöd och en god service till medborgarna.

Den breda uppfattningen är att sådant arbete bedrivs mest effektivt utifrån lokala förutsättningar och med en hög grad av närvaro i lokalsamhället.

Centralt för effektivt polisarbete är att poliser befinner sig på relevanta platser och att de har relevant information. Polisen har under de senaste åren växt kraftigt både när det gäller poliser och övrig personal. En relativt stor del av tillväxten har skett på sådant som inte utgör yttre uniformerad tjänst. Den verksamhet som bedrivs centralt på nationell eller regional nivå behöver därför inte växa ytterligare i någon större utsträckning.

Av den anledningen har det redan i år beslutats att nettoökningen av antalet poliser i yttre uniformerad tjänst under 2024 ska öka med minst ett antal som motsvarar 60 procent av nettoökningen av poliser.

Numera finns det goda förutsättningar för att redan utifrån dagens bemanning på olika nivåer styra kommande tillväxt till lokalt arbete. Alla tillkommande polisiära resurser ska därför under de kommande åren arbeta mot lokala problembilder och fenomen. För att möjliggöra detta ska huvuddelen av polistillväxten ske inom lokalpolisområdena. Viss typ av verksamhet, som bedrivs mot lokala problembilder, kan emellertid organiseras på områdes- eller regionnivå om det är motiverat av effektivitetsskäl. En sådan hantering av tillväxten kommer att komma medborgarna till del på ett ändamålsenligt sätt eftersom poliserna kommer att arbeta i yttre uniformerad tjänst. Exempel på sådana poliser är gränspoliser och trafikpoliser.

Historiskt har en relativt stor del av de poliser som arbetat i yttre uniformerad tjänst sökt sig inåt och uppåt i myndigheten efter några år. Ambitionen framöver är att kraftigt minska denna rörelse i syfte att öka förmågan att arbeta mot den lokala problembilden. I takt med att fler poliser tillförs myndigheten finns goda förutsättningar för att göra det yttre arbetet mer attraktivt både vad gäller arbetsbelastning och arbetstidsförläggning. Det är idag inte ovanligt att poliser i yttre tjänst söker sig till inre tjänst för att få en mer hållbar arbets- och livssituation, trots att de egentligen önskar vara kvar i yttre tjänst. Polismyndigheten ska kunna erbjuda medarbetare en god balans i livet oavsett var de arbetar.

En tillväxt av det ovan beskrivna slaget kommer med nuvarande tillväxttakt att på ett par år förskjuta proportionerna mellan inre och yttre verksamhet på ett önskvärt sätt, där huvuddelen av Sveriges poliser arbetar närmre medborgarna.

Det ökade fokuset på lokal närvaro innebär att dagens relativt strikta uppdelning mellan yttre- och inre verksamhet behöver ses över. Målsättningen är istället att morgondagens poliser ska verka sömlöst över traditionella gränser. Ett efterfrågat läge är att poliser i framtiden ska kunna röra sig enklare mellan olika verksamhetsformer. Utredningsverksamhet är ett exempel på ett sådant område som med fördel i vart fall delvis skulle kunna bedrivas i yttre tjänst i relativt stor omfattning. Redan idag finns goda exempel på verksamheter som bedrivs enligt den nu föreslagna modellen och dessa arbetssätt behöver tillämpas i hela landet. Snabbare lagföring i brottmål utgör ett sådant exempel. Även fördelning av moment i utredningsarbetet till poliser i yttre tjänst har visat sig vara ett effektivt arbetssätt.

En stor fördel med lokalt närvarande poliser är dessutom möjligheten till naturliga och enkla kontakter med medborgarna. Sådana kontakter sker emellertid inte enbart fysiskt utan även digitalt och via telefon. Det finns därför skäl att även öka tillgängligheten och servicegraden för de som vill nå polisen via PKC.

För att säkerställa att vidtagna åtgärder ger önskad effekt är det centralt att arbetet som bedrivs för att öka den lokala närvaron följs upp.

Vidare ska det arbete som bedrivs leda till ökad trygghet och säkerhet i samhället. Därför ska regionala trygghetsundersökningar genomföras kontinuerligt.

Förbättrade resultat i utredningsverksamheten

Beslut

Polismyndigheten beslutar att

- polisregionerna ska säkerställa att ledningsprocessen enligt LIO även omfattar utredningsverksamheten och att implementering sker med stöd av den struktur som framtagits under ledning av polisregion Öst.

Ansvarig: Regionpolischeferna

- polisregionerna ska införa en nationell sorteringsordning för ärenden i DurTvå enligt den struktur som framtagits under ledning av polisregion Syd.

Ansvarig: Regionpolischeferna

- polisregionerna ska
 - a. tillse att förmågekartläggning sker löpande i all utredningsverksamhet,
 - b. säkerställa en hög nyttjandegrad av snabbare lagföring samt
 - c. tillse att digitala verktyg för utredningsverksamhet såsom Samla, Talos, Tuorda, Durtvå Plus och Durtvå Web samt digital hantering av förhör implementeras.

Ansvarig: Regionpolischeferna

Ansvarig för uppföljning av punkten b och c: Chefen NOA

- it-avdelningen ska överväga behov av införande av digitala metodstöd när nya digitala verktyg utvecklas.

Ansvarig: Chefen it-avdelningen

- kommunikationsavdelningen ska utveckla Intrapolis så att det bättre tillgodoser utredningsverksamhetens behov av att relevant och uppdaterad information är lättillgänglig.

Ansvarig: Chefen kommunikationsavdelningen

- it-avdelningen ska i samråd med NOA
 - a. utveckla ett system för Polismyndighetens beslagshantering som svarar upp mot utredningsverksamhetens och rättskedjans behov.
 - b. utveckla en teknisk lösning för digital överföring av material till Åklagarmyndigheten.

Ansvarig: Chefen it-avdelningen

- NOA ska utveckla arbetet med löpande återkoppling i verksamheten.

Ansvarig: Chefen NOA

- ekonomiavdelningen ska analysera och föreslå relevanta mått för uppföljning av utredningsverksamheten.

Ansvarig: Chefen ekonomiavdelningen

- it-avdelningen ska säkerställa att det finns tekniska möjligheter att i relevanta system följa
 - a. brott, brottsmisstankar och misstänkta personer,
 - b. verksamheten utifrån förundersökningsledarskap samt
 - c. förordningsstyrda tidsfrister i ärenden om brott mot barn och brott av unga (*LUL- och FuK-frister*).

Ansvarig: Chefen it-avdelningen

- fördjupad samverkan med Åklagarmyndigheten ska etableras på myndighetsnivå för att möjliggöra gemensam uppföljning och myndighetsgemensamma riktvärden inom utredningsverksamheten.

Ansvarig: Förvaltningschefen

- handboken och de nationella målen för PKC ska utvärderas. Utvärderingen ska starta först när handboken varit gällande i ett år.

Ansvarig: Chefen NOA

Bakgrund och skäl

En arbetsgrupp bestående av Malena Grann (huvudansvarig), Klas Johansson, Helena Trolläng, Caroline Viper och Tomas Landeström har haft i uppdrag att föreslå åtgärder för hur resultaten i utredningsverksamheten kan förbättras så att fler brott kan klaras upp.

Uppdraget har bestått av fem deluppdrag, varav fyra deluppdrag redovisades den 1 september 2024.

En väl fungerande utredningsverksamhet är centralt för Polismyndigheten. Myndigheten behöver på ett effektivt sätt kunna omhänderta utredning av all brottslighet.

En rad områden har identifierats där det finns behov av förändringar i utredningsverksamheten.

En betydelsefull iakttagelse som gjorts är att utredningsresultaten avseende vardagsbrott inte förhåller sig proportionerligt till tillgänglig resurs. En ökad resurs genererar därmed inte nödvändigtvis ökade utredningsresultat i motsvarande omfattning. Betydelsen av struktur i utredningsverksamheten för att skapa kontroll över verksamhetens ärenden med avseende på inflöde, balans och produktion är påtaglig.

Önskvärd struktur och kontroll kan åstadkommas på flera olika sätt. Polismyndigheten bedömer att en enhetlig metod behöver tas fram och tillämpas i hela myndigheten och att funktioner i befintliga ärendehanteringssystem i möjligaste mån ska nyttjas.

Vidare är det centralt att utredningsverksamheten styrs på ett ändamålsenligt sätt. Polismyndighetens strategi för utredningsverksamheten och polisens nationella utredningsmetodik utgör viktiga utgångspunkter för en framgångsrik utredningsverksamhet, men dessa behöver konkretiseras av verksamhetsansvarig chef så att arbetsmetoder anpassas utifrån den egna verksamheten och förankras hos medarbetarna.

Det behöver vidare finnas en plan för verksamheten på både kort och lång sikt, på motsvarande sätt som det finns inom t.ex. den brottsförebyggande och ingripande verksamheten. Därutöver behöver det finnas relevanta och konkreta målsättningar för verksamheten som följs upp av verksamhetsansvarig chef och återkopplas både individuellt och på gruppnivå.

Polismyndighetens riktlinjer för ledning av brottsbekämpning i ordinarie organisation (LIO) omfattar utredningsverksamheten och ledningsprocessen behöver konkretiseras för att ge bättre förutsättningar för implementering.

Medarbetarna är den främsta resursen i utredningsverksamheten.

Verksamhetsansvarig chef behöver därför ha en god bild av vilken kompetens och förmåga som finns i verksamheten. En strukturerad förmågekartläggning behöver göras för att tillvarata resursen på bästa sätt och för att utveckla medarbetarna samt för att vid rekryteringar anställa medarbetare med efterfrågad profil. Vidare kan en sådan kartläggning vara till stöd för förundersökningsledare vid arbetsledning av enskilda ärenden.

I syfte att åstadkomma en så effektiv utredningsverksamhet som möjligt är det nödvändigt att utvecklingen av it-verktyg fortsätter och att befintliga verktyg implementeras och nyttjas så brett som möjligt. Beslagshanteringen utgör ett sådant område där ytterligare it-utveckling skulle öka effektiviteten för stora delar av rättsväsendet.

Vidare är en viktig utgångspunkt att det ska vara lätt att göra rätt. I takt med att lagstiftningen och samhället i snabb takt utvecklas ställs också större krav på medarbetarnas arbete och förmåga att ta till sig ny kunskap. Vid utformandet av nya it-verktyg ska därför lättillgängliga metodstöd skapas i aktuella plattformar. Det finns även behov av att öka tillgängligheten till information som lagras på Intrapolis. En väl fungerande sökfunktion är i detta avseende nödvändig.

Kriminaliteten kännetecknas av att den är föränderlig i takt med samhällsutvecklingen och utvecklade metoder hos brottsbekämpande myndigheter. Polismyndigheten behöver därför vara en lärande organisation där chefer och medarbetarna strävar efter att utveckla sig själva och verksamheten. En betydelsefull del för utveckling, högt engagemang och intresse bland medarbetare är återkoppling. Det behöver därför tas fram ett system för att säkerställa att personer som deltar i utredningsarbetet får information om hur ärenden utvecklas senare i rättsprocessen.

Ökad effektivitet

Beslut

Polismyndigheten beslutar att

- införa en ledningsmodell som istället för processtyrning baseras på principer om

- a. att ledningen av verksamheten ska ske utifrån de polisiära problemen i centrum,
- b. att tillämpa en systemlogik innebärande att verksamhetens delar behöver kunna agera tillsammans för att skapa bättre förutsättningar för att nå önskade mål,
- c. att information delas i den omfattning som behövs för att skapa obrutna reaktionskedjor, och
- d. att enhetlighet uppnås i den mån det krävs för att nå tillräcklig grad av interoperabilitet för att verksamheten ska kunna fungera som ett sammanhållet system.

Ansvarig för framtagande av ledningsmodell: Chefen NOA

- införa uppdragstaktik som grundläggande ledningsmetod vilket innebär att ledning och beslut ska vara decentraliserade så långt ut i organisationen som möjligt. Vidare ska verksamheten ledas genom att chefer tilldelas uppdrag och att de i sitt arbete ges stor handlingsfrihet i valet av form för genomförandet av sina uppgifter inom givna ramar.

Ansvarig: Samtliga chefer i NSLG

- normering av verksamheten, i syfte att åstadkomma interoperabilitet, ska ske genom att chefer tilldelas nationella ansvar.
- rättsavdelningens arbete med att revidera arbetsordningen ska fortsätta och redovisas genom ett förslag till beslut av rikspolischefen senast den 20 december 2024.

Ansvarig: Chefen rättsavdelningen

- rättsavdelningen ska
 - a. senast den 31 maj 2025 inhämta och sammanställa status för avdelningarnas och polisregionernas arbete med översynen av befintliga, såväl nationella som polisregions- och avdelningsinterna, styrdokument samt
 - b. senast den 19 december 2025 sammanställa de åtgärder i form av upphävanden och revideringar som översynen har gett upphov till.

Ansvarig: Chefen rättsavdelningen

- förvaltningschefen ska verka för att betungande administrativa processer förenklas.

Ansvarig: Förvaltningschefen

- NOA ska revidera riktlinjerna för ledning av brottsbekämpning i ordinarie organisation (LIO) till att inkludera strategisk ledningsnivå samt bredda tillämpningen i den mån det är möjligt till att även inkludera stöдавdelningar.

Ansvarig: Chefen NOA

Bakgrund och skäl

En arbetsgrupp bestående av Micael Säll Lindahl (huvudansvarig), Patrik Ungaäter, Johan Olsson, Fredrik Modigh och Gunilla Hedwall har haft i uppdrag att föreslå hur det kan skapas en mer effektiv styrning och ledning av Polismyndigheten.

Uppdraget består av fyra deluppdrag, varav tre deluppdrag hittills har redovisats.

Tidigare har styrningen av Polismyndigheten i hög grad utgått från att problemen som ska hanteras är av samma art oberoende av i vilken verksamhet de uppstår. Processtyrning som styrform, vilket har tillämpats i Polismyndigheten sedan 2015, har många gånger medfört svårigheter att lösa de olika problem som uppstått och har i stället skapat begränsningar och det har saknats förutsättningar att leda utifrån problemet i centrum och närmare verksamheten där problemen uppstår.

Polismyndighetens operationsmiljö kännetecknas av snabba samhällsförändringar samt kriminella aktörer som ständigt anpassar sina tillvägagångssätt för att undvika brottsbekämpningen. Denna operationsmiljö är också oviss och komplex, vilket kräver flexibilitet och möjlighet till snabb anpassning utifrån nya förutsättningar.

I myndighetens uppdrag ingår även att hantera både traditionell och ny brottslighet som opererar över fysiska och digitala gränser, vilket gör att beslut behöver kunna fattas direkt för att inte tappa initiativet.

Med anledning av de förutsättningar Polismyndigheten har att förhålla sig till ska myndigheten framöver ledas utifrån följande grundläggande principer:

- *De polisiära problemen i centrum*

De problem myndigheten har att hantera skiljer sig åt i olika delar av

verksamheten och över tid. Problemen delas in i ordnade eller oordnade problem.

Ordnade problem delas in i enkla eller komplicerade problem. Enkla problem är relativt lätta att förstå och de kan hanteras utifrån förutbestämda planer. Komplicerade problem däremot kräver analyser av experter och kan ofta lösas på olika sätt.

Oordnade problem däremot utgörs av komplexa eller kaotiska problem. Dessa problem är till sin karaktär svårare att analysera utifrån orsak och verkan, vilket ofta beror på att motståndaren har en förmåga till anpassning utifrån omvärlden och de brottsbekämpande myndigheternas metoder. Problem behöver angripas genom innovativa och ofta nya arbetsätt där nya kombinationer av att nyttja teknik och arbetsmetoder testas.¹

Polismyndighetens styrning och ledning behöver kunna anpassas och se olika ut beroende på vilket problem som ska lösas. Problemet ska därför vara i centrum.

- *Systemlogik*

Komplexiteten i dagens operativa förutsättningar ställer nya krav på myndigheten. Vilken förmåga vi har och vad vi kan åstadkomma tillsammans, och med vilket tempo, är numera viktigare än frågor om organisatorisk tillhörighet och nivå. Det finns ingen fast organisatorisk design eller hierarki som kan sätta samman alla de förmågor som behöver samarbeta för att lösa polisens många operativa problem som dessutom ständigt förändras.

Det är i stället förmågan att hela tiden sätta samman och kombinera olika kompetenser, som dessutom löpande anpassas till hur problemen utvecklas, som skapar möjligheter att påverka komplexa problem.

En central förmåga är därför att kunna se och förstå Polismyndigheten och samhället som ett system av flera och som behöver kunna agera tillsammans för att skapa bättre förutsättningar att nå önskade samhällseffekter. Systemlogik är därför centralt för att nå en effektiv verksamhet.

¹ The Cynefin framework är en konceptuell modell för förståelse av problems olika karaktär och hur de bör angripas, framtagen av Dave Snowden 1999.

- *Ett informationsdrivet arbetssätt*

Synen på informationens roll i det brottsbekämpande systemet har förändrats. De framgångar som Polismyndigheten nått i bekämpandet av det dödliga våldet har till stor del möjliggjorts av att myndigheten ändrat synen på informationens roll för den operativa förmågan.

Polismyndigheten behöver dela så mycket information som möjligt till så många som möjligt som kan tänkas dra nytta av den för att bidra till fler operativa åtgärder. Ökad informationsdelning och en gemensam situationsförståelse leder ofta till att samordning sker automatiskt utan att någon behöver utöva befäl, vilket är eftersträvansvärt.

Detta skapar i sin tur bättre förutsättningar för att utveckla den operativa ledningen för att kunna agera mer proaktivt. När myndigheten i större utsträckning vidtar de åtgärder som ger störst effekt i stället för att endast reagera på vad motståndaren gör ökar effekten. Över tid kan en förflyttning göras från att ständigt anpassa arbetet utifrån operationsmiljön till att påverka eller forma operationsmiljön.

I takt med att det brottsbekämpande systemet utvecklas och går in i linjen ska LIO anpassas för att omfatta samtliga ledningsnivåer i den brottsbekämpande verksamheten, samt i den förutsättningskapande verksamheten i den mån det är möjligt. Det informationsdrivna arbetssättet med obrutna reaktionskedjor blir därmed en del i Polismyndighetens ledningssystem.

- *Interoperabilitet*

Processtyrning, som primärt lämpar sig för ordnade problem, ska ersättas av en styrning som anpassas efter de problem som ska lösas och som vanligen är oordnade. Styrningen ska därmed gå från att vara normerande på detaljnivå till att vara normerande endast i den utsträckning som krävs för att nå en tillräcklig grad av interoperabilitet och ökad effektivitet på totalen.

Mer enhetlighet leder emellertid inte automatiskt till mer effektivitet, men enhetligheten behöver vara så stor att myndigheten kan fortsätta att fungera som ett sammanhållet system där de olika delarna kuggar i varandra. Interoperabilitet handlar således om att olika delar av verksamheten ska kunna fungera tillsammans som ett sammanhållet system.

Med utgångspunkt i dessa principer ska Polismyndigheten framöver i större utsträckning än tidigare leda verksamheten genom chefer. Rikspolischefen kommer att tilldela sina direkt underställda chefer uppdrag och ge cheferna stor handlingsfrihet i valet av form för genomförandet av sitt arbete inom givna ramar utifrån vilka de följs upp. Dessa chefer förväntas sedan i sin tur att tillämpa samma princip i förhållande till den verksamhet de ansvarar för.

Genom denna ordning läggs stort ansvar på cheferna, samtidigt som deras handlingsutrymme att utforma verksamheten utifrån hur det bäst passar deras förutsättningar ökar kraftigt. Ledningsmodellen benämns uppdragstaktik.

Det nu beskrivna sättet att leda verksamheten ska tillämpas såväl inom den operativa som den stödjande verksamheten, eftersom stödet behöver utgå från den operativa logik som råder. Även inom den stödjande verksamheten ger uppdragstaktik dessutom goda förutsättningar för medarbetare och chefer att ta egna initiativ och känna ansvarsglädje.

Genom uppdragstaktik skapas förutsättningar för ett ledarskap som stödjer självständiga beslut och ansvarstagande på alla nivåer, vilket stärker förmågan att agera. Uppdragstaktik ger myndigheten handlingskraft och flexibilitet, vilket är viktigt för att kunna lösa uppdraget.

Det finns naturligtvis även fortsättningsvis behov av viss enhetlighet i myndigheten. Den del av verksamheten som regleras i författning eller genom interna styrdokument ska givetvis följas. Därutöver behöver viss enhetlighet gälla även beträffande andra frågor. T.ex. bör lika ärenden hanteras på lika sätt, oavsett var i landet de hanteras.

Dessutom behöver även interoperabilitet eftersträvas. I detta avseende är cheferna centrala. Framöver kommer chefer att föras med nationella ansvar avseende vissa områden. Det är sedan upp till de ansvariga cheferna att säkerställa att det finns styrdokument i den mån det behövs för att uppnå interoperabilitet. Behovet av omfattningen av styrdokument kommer att variera beroende på olika verksamheters art. Forensisk verksamhet utgör ett exempel på ett sådant område där behovet av enhetlighet är större än inom många andra områden.

Den nu beskrivna styrmodellen är av sådan karaktär att den ska tillämpas både när det gäller operativa och strategiska frågor. Långsiktiga och strategiska frågor behöver även framåt ges tillräckligt utrymme.

Till följd av den ändrade styrformen behöver myndighetens arbetsordning och befintliga styrdokument ses över och det arbete som har påbörjats i dessa delar ska därför fortsätta.

I syfte att uppnå hög grad av effektivitet finns även anledning att identifiera och se över betungande administrativa processer och mötesforum i myndigheten. Det behöver kontinuerligt övervägas om mervärdet av administrativa åtgärder och mötesforum överväger de ofta relativt omfattande arbetsinsatser som uppstår som följd.